

Ubogi človek, ubogi človek, daj, pobegni za kratek čas od svojih opravil, umakni se nekoliko iz svojih bučnih misli. Vrzi s sebe breme skrbi in odloži ta naporna opravila. Posveti se nekoliko Bogu in si odpocji v njem.

Pojdi v kamrico svojega duha, izpri vse razen Boga in tega, kar ti služi pri iskanju Njega, zapri vrata ter ga poišči. Spregovori zdaj, vse moje srce, in reci Bogu: Iščem tvoje obliče, *tvoj obraz iščem, Gospod.*

Daj, Gospod moj Boq, nauči moje srce, kie in kako naj te išče, kie in kako naj te najde.

Gospod, če te ni tukaj, kje naj te iščem, ko si vendar odsoten? Če pa si povsod, zakaj te ne vidim, ko si vendar prisoten? Gotovo prebivavš v nedostopni svetlobi. A kje je ta nedostopna svetloba in kako naj pristopim k njej, ko je nedostopna? Kdo me bo vodil, kdo me bo peljal vanjo, da te bom videl v njej? Po kakšnih znamenjih, v katerem obrazu naj te iščem, Gospod? Nikoli te še nisem videl, Gospod, moj Bog, ne poznam tvojega obličja.

Kaj naj stori, Gospod najvišji, kaj naj počne tvoj izgnanec, ki prihaja od daleč? Kaj naj stori tvoj služabnik, ki trepeta v ljubezni do tebe in ki ga je zaneslo daleč od tvojega obličja? Hrepeni po tem, da bi te videl, a tvoj obraz je predaleč od njega. Želi pristopiti k tebi, a tvoje bivališče je nedostopno. Najti te želi, a ne pozna kraja tvojega bivanja. Iskati te hoče, a ne pozna tvojega obličja.

Gospod, moj Bog si in moj Gospod, a te nisem nikoli videl. Ti si me ustvaril, me prenovidil ter mi naklonil vse dobro, kar ga imam, a te še vedno ne poznam. Navsezadnje sem bil ustvarjen, da te vidim, a nisem še izpolnil tega, za kar sem bil ustvarjen.

A ti, Gospod, doklej? Doklej nas baš, Gospod, popolnoma pozabljal? Doklej boš skrival svoje obličeje pred nami? Kdaj se boš ozrl na nas in nas uslušil? Kdaj nam boš razsvetil oči in nam pokazal svoje obličeje? Kdaj se boš vrnil k nam?

Ozri se, Gospod, uslisi in razsvetli nas, pokaži nam sebe. Vrni se, da nam bo dobro, kajti brez tebe je tako hudó. Usmili se naših naporov in poskusov, s katerimi se nagibamo k tebi, saj brez tebe ne moremo nič.

Nauč me, kako naj te iščem, in iščočemu se mi pokaži; saj te ne morem iskati, če me ti ne vodiš, in ne morem te najti, če se mi sam ne pokažeš. Nači te iščem s hrepenenjem in hrepenim v svojem iskanju; nači te v ljubezni naidem in v odkritiu ljubim.

Ali si našla, moja duša, kar si iskala? Iskala si Boga in si spoznala, da je Bog nekaj najvišjega, kar je nad vsem, in si kaj boljšega ne moremo misliti. Bog je življenje, luč, modrost, dobrota, večna blaženost in blažena večnost: je vedno in je povsod.

Moj Gospod in moj Bog, ti, ki si me ustvaril in me prenavljaš, povej moji hrepeneči duši, kaj drugega si, če ne to, kar je videla, da bo videla in tudi to, po čemer hrepeni. Prizadeva si, da bi še več videla; a onstran tega, kar je videla, ne vidi drugega kot temo. Še manj, tudi teme ne vidi, ker v tebi ni nobene teme; vidi samo to, da zaradi lastne teme ne more videti kaj več.

O, ti najvišja in nedostopna luč, o ti celovita in blažena resnica, kako si oddaljena od mene, ko sem ti jaz vendar tako blizu! Kako malo mislim nate, medtem ko me imaš ti vedno pred očmi!

Opombe:

Komentar: